

det, han ønskede, var en Maksimumsgrænse for den overførte Bygningsafgift i det hele taget, ikke blot for Kjøbenhavn, men ogsaa for Købstæderne og Landet. Dette accepterer jeg, og jeg vil slaa fast, at det altsaa er det, som det ærede Medlem vil. Thi naar man først er kommen dertil, at denne Maksimumsgrænse kan sættes for det hele, særlig for Landet, er jeg sikker paa, at saa bliver det ikke til noget. Det er netop en af de store Fordele ved dette Lovforslag, at det overfører en Del af Bygningsafgiften til Landkommunerne og overfører den ubegrænset, saaledes at Landkommuner med købstadlignende Bebyggelse kunne saa den forøgede Bygningsafgift, der netop er en Følge af denne Bebyggelse, og dermed Tilfud til de ved Bebyggelsen fremkaldte forøgede Udgifter. Denne Fordel skal man ingenlunde give Slip paa. Hvis man vilde sætte Maksimum for Landet, maatte det vel sættes i Forhold til den Bygningsafgift, der nu tilfalder Landet, men saa vilde man i Fremtiden komme til et Resultat, der vilde være saa uretsfærdigt, som det vel kunde være. Dette henstiller jeg til nærmere Overvejelse.

Som et nyt Fordelingsgrundlag for det Beløb af de direkte Statsfatter, som Lovforslaget vil overføre til Kommunerne, har man fra flere Sider henvist til, at man kunde fordele det efter Kommunernes samtlige Udgifter. Det lyder i og for sig ganske godt, men jeg vil straks gøre opmærksom paa, at det ikke er gjort nær saa let, som det er sagt. Thi hvor store ere Kommunernes Udgifter? Det er ingenlunde alt, hvad der staar paa Udgiftssiden i Regnskabsbøgerne; det kommer i meget høj Grad an paa, hvordan Bogholderiet føres, hvad der føres paa Udgifts- og hvad paa Indtægtsiden. Og hvis man benytter dette Grundlag, vil man komme ind paa den Vanskelighed at gøre det til et stort Hovedspørgsmaal, hvorledes Bogføringen for Kommunens Regnskaber skal være. Dertil kommer den store Vanskelighed, at Fordelingsgrundlaget først kunde gives efter en længere Tids Forløb. Dertil krævedes ikke alene, at Kommunernes Regnskaber vare opgjorte, men ogsaa at de vare reviderede, da man ellers vilde komme ind paa Rettlejer i Burderingen, som vilde være aldeles utaalelige. Jeg tror derfor, at Henvisningen til at fordele efter samtlige Udgifter er upraktisk. Det samme gælder i Virkeligheden, naar man vil fordele efter, hvad det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) kaldte de lovbestemte Udgifter for Kommunerne. Jeg forstod ham nemlig saaledes, at han derved mente saadanne Udgifter som Udgifterne til Fattigvæsenet og Skolevæsenet,

thi ellers er det jo i det hele taget vanskeligt at sondre imellem, hvad der er bestemte, lovbefalede Udgifter for Kommunerne, og hvad der ikke er det. Men for Udgifterne til Fattigvæsenet og Skolevæsenet gælder det samme, som jeg har sagt om Udgifterne i Almindelighed, at det er overordentlig vanskeligt at opgøre, hvad der virkelig er Kommunens Udgift i det enkelte Aar. Jeg skal i saa Henseende særlig fremdrage, at en Del af Kommunernes Udgifter afholdes gennem Optagelsen af Laan, hvorved der paa Udgiftssiden i Regnskaberne indgaar to Poster, Forrentning af Kommunens Gæld og Afdrag paa denne. Skal man nu medtage disse to Poster, naar det gælder Kommunens samtlige Udgifter, og hvorledes skal man rede ud, hvad man skal medtage, saafremt man alene vil gaa efter Udgifterne til Fattigvæsenet og Skolevæsenet? Der er saaledes store Vanskeligheder ved denne Fordeling. Jeg tvivler meget paa, at den overhovedet kan lade sig praktisere. Jeg skal meddele nogle Tal, for at man kan se, i hvilken Retning Resultatet vil gaa, saafremt man vil acceptere et Fordelingsgrundlag som det her foreslaede. De Tal, jeg her opgiver, vise Fordelingen for Kjøbenhavn, de andre Købstæder og for Landet af samtlige Udgifter, Udgifterne til Fattigvæsenet og til Skolevæsenet. Jeg begynder med at nævne Procenten paa Indbyggerantallet og derefter Procenten for Kjøbenhavn, saa for Købstæderne og saa for Landet. Forholdet stiller sig da saaledes, at for Kjøbenhavn er Procenten for Indbyggerantallet 14, for samtlige Udgifter 23, for Udgifterne til Fattigvæsenet 20 og for Udgifterne til Skolevæsenet 19. For Købstæderne er Procenten henholdsvis 16, 22, 17 og 19, for Landet henholdsvis 70, 55, 63 og 60. Til Grund for disse Forslag til Fordeling efter Kommunernes Udgifter ligger jo den Betragtning, at man skulde se hen til Kommunernes Trang, og denne samme Betragtning har fundet et andet Udtryk hos det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), idet han mente, at man mulig kunde fordele efter det sognekommunale Udskrivningsbeløb paa Hartkornet. Han sagde i saa Henseende, at der ingen Rimelighed var i, at den Kommune, der udskriver 10 Kr. pr. Td. Hartkorn, og den, som udskriver 30 Kr. pr. Tønde Hartkorn, faar lige meget. Der ligger bag ved dette en stor Misforstaaelse. For det første angiver Skatten, Udskrivningsbidraget, selv om det er lige stort i begge Kommuner, jo ikke, at Hartkornet bærer denne Byrde med samme Lethed eller Vanskelighed i begge; i